

- 1087 / 2 - 96 / 97

**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

10 DECEMBER 1997

WETSONTWERP

**tot wijziging van sommige
bepalingen betreffende de verjaring**

AMENDEMENTEN

N^r 1 VAN DE HEER BOURGEOIS

Art. 1

Dit artikel laten voorafgaan door het volgende opschrift (*nieuw*):

«*Hoofdstuk I. Algemene bepaling*».

N^r 2 VAN DE HEER BOURGEOIS

Art. 2 tot 9

Deze artikelen vervangen door de artikelen 2 tot 56 (*nieuw*), luidend:

«*Hoofdstuk II*

***Wijzigingen aan boek III, titel XX, van het
Burgerlijk Wetboek***

Zie:

- 1087 - 96 / 97:

– N^r 1 : Wetsontwerp

(*) Vierde zitting van de 49^{ste} zittingsperiode

- 1087 / 2 - 96 / 97

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

10 DÉCEMBRE 1997

PROJET DE LOI

**modifiant certaines dispositions
en matière de prescription**

AMENDEMENTS

N^o 1 DE M. BOURGEOIS

Art. 1^{er}

Faire précéder cet article par l'intitulé (nouveau) suivant:

«*Chapitre I^{er}. Disposition générale*».

N^o 2 DE M. BOURGEOIS

Art. 2 à 9

Remplacer ces articles par les articles 2 à 56 (nouveaux), libellés comme suit:

«*Chapitre II*

***Modifications en livre III, titre XX,
du Code civil***

Voir:

- 1087 - 96 / 97:

– N^o 1 : Projet de loi

(*) Quatrième session de la 49^{ème} législature

Art. 2

Het opschrift van boek III, titel XX van het Burgerlijk Wetboek wordt vervangen door het volgende opschrift:

«Titel XX. Verjaring en bezit».

Art. 3

Het opschrift van boek III, titel XX, hoofdstuk IV, van hetzelfde wetboek wordt vervangen door het volgende opschrift:

«Hoofdstuk IV. Oorzaken die de verjaring stuiten of verlengen».

Art. 4

Artikel 2244 van hetzelfde wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 2244. Een dagvaarding of een andere handeling waarmee de eis wordt ingesteld voor het gerecht of scheidsgerecht, alsook een bevel tot betaling of een beslag, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, vormen burgerlijke stuiting, tenzij de handeling nietig is uit hoofde van een gebrek in de vorm.

De verjaring wordt ook gestuit door een derdenbeslag of een verzet tot betaling, door een derde betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen.».

Art. 5

Artikel 2245 van hetzelfde wetboek, opgeheven bij de wet van 15 december 1949, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

«Art. 2245. De verjaring van de aanspraak tot terugbetaling van wedden, voorschotten daarop en vergoedingen of uitkeringen die een toebehoren van de wedden vormen of ermee gelijkstaan, die ten onrechte zijn uitbetaald door de Staat, een andere overheid of dienst waarop de wetten op de rijkscomptabiliteit van toepassing zijn of een provincie, wordt ook gestuit door een aanvraag tot terugbetaling bij ter post aangetekend schrijven met vermelding van:

1° het totale bedrag van de teruggevraagde som met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen;

Art. 2

L'intitulé du livre III, titre XX, du Code civil est remplacé par l'intitulé suivant:

«Titre XX. De la prescription et de la possession».

Art. 3

L'intitulé du livre III, titre XX, chapitre IV, du même Code est remplacé par l'intitulé suivant:

«Chapitre IV. Des causes qui interrompent ou qui prolongent la prescription».

Art. 4

L'article 2244 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 2244. Une citation ou un autre acte par le biais desquels, la demande est introduite devant le tribunal ou le tribunal arbitral ainsi qu'un commandement ou une saisie, signifiés à celui qu'on veut empêcher de prescrire, forment l'interruption civile, à moins que l'acte soit nul en raison d'un vice de forme.

La prescription est également interrompue par une saisie-arrêt ou par une opposition en paiement, signifiées par un tiers à celui qu'on veut empêcher de prescrire.»

Art. 5

L'article 2245 du même Code, abrogé par la loi du 15 décembre 1949, est rétabli dans la rédaction suivante :

«Art. 2245. La prescription de l'action en remboursement de traitements, d'avances sur ceux-ci ainsi que d'indemnités ou d'allocations qui sont accessoires ou similaires aux traitements, payés indûment par l'Etat, une autre autorité ou un service auxquels les lois sur la comptabilité de l'Etat sont applicables ou une province, est également interrompue par une demande de remboursement notifiée par lettre recommandée à la poste et contenant :

1° le montant total de la somme réclamée avec, par année, le relevé des paiements indus ;

2° de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan.».

Art. 6

Artikel 2247 van hetzelfde wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 2247. Een handeling strekkende tot het verkrijgen van een bindende derdenbeslissing over de aanspraak of bevoegdheid, stuit de verjaring, mits er met bekwame spoed mededeling van wordt gedaan aan de wederpartij.

Indien zij tot de verkrijging van een derdenbeslissing leidt, blijft de stuitende werking van die handeling behouden tot op het ogenblik van de beslissing, zodat de verjaring eerst opnieuw begint te lopen op de dag van die beslissing.».

Art. 7

In artikel 2249 van hetzelfde wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) in het eerste lid worden de woorden «De ingebrekestelling van een der hoofdelijke schuldenaars, overeenkomstig de bovenstaande artikelen, of de erkenning van de schuld door hem gedaan,» vervangen door de woorden «De stuiting van de verjaring tegen een der hoofdelijke schuldenaars»;

B) in het tweede lid worden de woorden «De ingebrekestelling van een der erfgenamen van een hoofdelijke schuldenaar, of de erkenning van de schuld door die erfgenaam» vervangen door de woorden «De stuiting van de verjaring tegen een van de erfgenamen»;

C) in het derde lid worden de woorden «Die ingebrekestelling of die erkenning» vervangen door de woorden «Die stuiting»;

D) in het vierde lid worden de woorden «de ingebrekestelling van alle erfgenamen van de overleden schuldenaar, of de erkenning door al die erfgenamen» vervangen door de woorden «stuiting tegen elk van hen afzonderlijk».

Art. 8

In artikel 2250 van hetzelfde wetboek worden de woorden «De ingebrekestelling van de hoofdschuldenaars, of de erkenning van de schuld door hem gedaan,» worden vervangen door de woorden «De stuiting van de verjaring tegen de hoofdschuldenaar».

2° la mention des dispositions en violation desquelles les paiements ont été faits.»

Art. 6

L'article 2247 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 2247. Tout acte tendant à obtenir une tierce décision contraignante concernant l'action ou le pouvoir interrompt la prescription, pourvu que notification en soit faite à la partie adverse avec toute la célérité possible.

Si un tel acte conduit à une tierce décision, son effet interruptif persiste jusqu'au moment de la décision, de sorte que la prescription ne recommence à courir que le jour de cette décision.»

Art. 7

A l'article 2249 du même Code, sont apportées les modifications suivantes:

A) dans l'alinéa 1er, les mots «L'interpellation faite, conformément aux articles ci-dessus, à l'un des débiteurs solidaires, ou sa reconnaissance,» sont remplacés par les mots «L'interruption de la prescription à l'égard d'un des débiteurs solidaires»;

B) dans l'alinéa 2, les mots «L'interpellation faite à l'un des héritiers d'un débiteur solidaire, ou la reconnaissance de cet héritier,» sont remplacés par les mots «L'interruption de la prescription à l'égard d'un des héritiers»;

C) dans l'alinéa 3, les mots «Cette interpellation ou cette reconnaissance» sont remplacés par les mots «Cette interruption»;

D) dans l'alinéa 4, les mots «l'interpellation faite à tous les héritiers du débiteur décédé, ou la reconnaissance de tous ses héritiers» sont remplacés par les mots «l'interruption de la prescription faite à l'égard de chacun d'eux individuellement».

Art. 8

Dans l'article 2250 du même Code, les mots «L'interpellation faite au débiteur principal, ou sa reconnaissance,» sont remplacés par les mots «L'interruption de la prescription à l'égard du débiteur principal».

Art. 9

Een artikel 2250bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2250bis. De stuitende werking van de wettelijke gronden van stuiting is van dwingend recht, behoudens tegen de medeschuldenaars of de borgens.».

Art. 10

Een artikel 2250ter, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2250ter. Partijen kunnen overeenkomen dat de verjaring ook door andere vormen van kennisgeving aan de wederpartij wordt gestuit.».

Art. 11

Een artikel 2250quater, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2250quater. De stuitende werking van de instelling van de eis blijft behouden gedurende het gehele geding, in elke aanleg, zodat de verjaring eerst opnieuw begint te lopen op de dag van de eindbeslissing.

Bij andere stuitingsgronden kunnen de partijen overeenkomen dat de stuitende werking behouden blijft totdat één van de partijen daaraan door schriftelijke kennisgeving aan de andere een einde maakt.».

Art. 12

Het opschrift van boek III, titel XX, hoofdstuk IV, afdeling II wordt vervangen door het volgende opschrift:

«Afdeling II. Oorzaken die de verjaring verlengen».

Art. 13

Artikel 2251 van hetzelfde wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 2251. § 1. Wanneer een verjaringstermijn afloopt terwijl partijen niet van tafel en bed gescheiden echtgenoten zijn of binnen drie jaar na de beëindiging van deze toestand, wordt de termijn verlengd tot drie jaar na de beëindiging van deze toestand.

§2. Wanneer een verjaringstermijn afloopt terwijl de ene partij niet of beperkt handelingsbekwaam is

Art. 9

Un article 2250bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2250bis. L'effet interruptif des causes légales de l'interruption est impératif, sauf contre les codébiteurs ou les cautions.»

Art. 10

Un article 2250ter, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2250ter. Les parties peuvent convenir que d'autres modes de notification à la partie adverse interrompent également la prescription.»

Art. 11

Un article 2250quater, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2250quater. L'effet interruptif de l'introduction de la demande demeure tout au long de l'instance, à chaque degré de juridiction, de sorte que la prescription ne commence à courir à nouveau que le jour de la décision finale.

Pour d'autres causes d'interruption, les parties peuvent convenir que l'effet interruptif demeure jusqu'à ce qu'une des parties y mette fin par notification écrite à l'autre.»

Art. 12

L'intitulé du livre III, titre XX, chapitre IV, section II du même Code est remplacé par l'intitulé suivant:

«Section II. Des causes qui prolongent la prescription».

Art. 13

L'article 2251 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 2251. § 1er. Lorsqu'un délai de prescription vient à expiration alors que les parties ne sont pas des époux séparés de fait ou dans les trois ans après la fin de cette situation, le délai est porté à trois ans après que ladite situation a pris fin.

§2. Lorsqu'un délai de prescription vient à expiration alors que l'une des parties n'a pas ou n'a pas le

en de andere partij zijn wettelijk vertegenwoordiger of bewindvoerder, die de eerste vertegenwoordigt of bijstaat en die nog geen rekenschap en verantwoording heeft afgelegd, of binnen drie jaar na de beëindiging van deze toestand, wordt de termijn verlengd tot drie jaar na de beëindiging van deze toestand.

§3. Wanneer een verjaringstermijn afloopt terwijl de gerechtigde zich in een toestand van wettelijke of feitelijke, natuurlijke of morele onmogelijkheid bevindt, om de verjaring te stuiten, of binnen zes maanden na de beëindiging van deze toestand, wordt de termijn verlengd tot zes maanden na de beëindiging van deze toestand. Dit is onder meer het geval voor aanspraken:

1° tegen alle andere rekenplichtigen dan deze genoemd in het tweede lid, zolang geen rekenschap en verantwoording is afgelegd;

2° tussen een advocaat en zijn cliënt gedurende het verloop van een opdracht;

3° tussen rechtspersonen en hun bestuurders;

4° tussen een erfgenaam onder voorrecht van boedelbeschrijving en de aldus aanvaarde nalatenschap;

5° van personen die niet of beperkt handelingsbekwaam zijn en geen wettelijke vertegenwoordiger of bewindvoerder hebben.

§4. Wanneer een verjaringstermijn afloopt terwijl de gerechtigde er door toedoen van de wederpartij, door ernstig lijkende onderhandelingen of anderszins, toe wordt gebracht om de verjaring tegen haar niet te stuiten, of binnen zes maanden na de beëindiging van die toestand, wordt de termijn verlengd tot zes maanden na de beëindiging van die toestand.

§5. Voor de toepassing van de bepalingen van het derde en het vierde lid op rechten van personen die onbekwaam zijn of bijgestaan worden door een bewindvoerder, dient de verlengingsgrond aanwezig te zijn in hoofde van de wettelijke vertegenwoordiger of van de bewindvoerder.

§6. Wanneer een verjaringstermijn afloopt binnen een jaar na het overlijden van de gerechtigde, wordt de termijn in hoofde van de partij die de aanspraak of de bevoegdheid tot nietigverklaring terzake van dat overlijden verkrijgt, verlengd tot een jaar na dat overlijden, tenzij de verkrijger zelf reeds voor het overlijden kennis had, dan wel slechts door grove nalatigheid onkundig was gebleven, van de in artikel 2261bis, tweede lid, vermelde gegevens.

§7. Wanneer een aanspraak van een verzekerde uit een verzekeringsovereenkomst verjaart na de aanmelding van het schadegeval, die tijdig is geschied, doch minder dan een jaar nadat de verzekeraar schriftelijk kennis heeft gegeven van zijn beslissing en, in

plein exercice de sa capacité civile et que l'autre partie est son représentant ou administrateur légal, qui représente la première ou l'assiste et n'a pas encore rendu compte et fait raison ou 3° dans les trois ans après la fin de cette situation, le délai est porté à trois ans après que ladite situation a pris fin.

§3. Lorsqu'un délai de prescription vient à expiration tandis que le titulaire se trouve dans l'impossibilité légale ou de fait, physique ou morale d'interrompre la prescription, ou dans les six mois après la fin de cette situation, le délai est porté à six mois après que ladite situation a pris fin. C'est notamment le cas pour des actions:

1° à l'encontre de tous les autres comptables que ceux cités à l'alinéa 2, tant qu'ils n'ont pas rendu compte et fait raison;

2° entre un avocat et son client pendant l'accomplissement d'une mission;

3° entre des personnes morales et leurs administrateurs;

4° entre un héritier sous bénéfice d'inventaire et la succession ainsi acceptée;

5° de personnes n'ayant pas ou n'ayant pas le plein exercice de leur capacité civile et n'ayant pas de représentant ou d'administrateur légal.

§4. Lorsqu'un délai de prescription vient à expiration alors que le titulaire est amené, par le fait de la partie adverse, en raison de négociations paraissant sérieuses ou pour toute autre raison, à ne pas interrompre la prescription à son encontre, ou dans les six mois suivant la fin de cette situation, ce délai est porté à six mois après la fin de cette situation.

§5. Pour l'application des dispositions des alinéas 3 et 4 aux droits de personnes incapables ou assistées par un administrateur, le motif de prolongation doit exister dans le chef du représentant légal ou de l'administrateur.

§6. Lorsqu'un délai de prescription vient à expiration dans l'année qui suit le décès du titulaire, ce délai est prolongé dans le chef de la partie qui obtient le droit ou le pouvoir d'annulation à cause de ce décès, d'une année après ce décès, à moins que la partie précitée ait elle-même eu connaissance, dès avant le décès, ou soit demeurée dans l'ignorance, par sa seule négligence grave, des données visées à l'article 2261bis, alinéa 2.

§7. Lorsqu'un droit d'un assuré découlant d'un contrat d'assurance se prescrit après la déclaration du sinistre faite en temps utile, mais moins d'une année après que l'assureur a notifié sa décision par écrit et, le cas échéant, a renvoyé les documents joints à la dé-

voorkomend geval, de bij de aanmelding gevoegde stukken heeft teruggezonden, wordt de termijn verlengd tot een jaar na deze schriftelijke kennisgeving.

§8. Wanneer een aanspraak tot vrijwaring of regres die niet eerst ontstaat door de betaling van de verbintensi waarvoor vrijwaring wordt gevorderd of regres wordt genomen, verjaart binnen drie maanden na de instelling van de eis waarvoor vrijwaring wordt gevorderd of regres wordt genomen, wordt de termijn verlengd tot drie maanden na de instelling van die eis.

§9. In de gevallen waarin de termijn van verlenging langer is dan de kortste van de toepasselijke termijnen, wordt hij tot die termijn ingekort.

§10. De bepalingen van de §§ 1 tot 8 zijn van dwingend recht.

Partijen kunnen bijkomende verlengingsgronden overeenkomen.».

Art. 14

Worden opgeheven in boek III, titel XX, hoofdstuk IV, afdeling II van hetzelfde wetboek:

A) de artikelen 2252 en 2253;

B) artikel 2254, vervangen bij de wet van 14 juli 1976;

C) de overgangsmaatregelen van de artikelen 2255 en 2256, ingevoegd bij de wet van 14 juli 1976;

D) de artikelen 2257 tot 2259.

Art. 15

In boek III, titel XX, hoofdstuk IV van hetzelfde wetboek wordt, onder een afdeling III (nieuw), met als opschrift «Algemene bepaling», een artikel 2259bis ingevoegd, luidend:

«Art. 2259bis. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle door andere wettelijke of contractuele bepalingen geregelde vormen van verjaring en verval van vermogensrechtelijke aanspraken of bevoegdheden wegens het verstrijken van een termijn, voor zover daarvan niet uitdrukkelijk wordt afgeweken.».

Art. 16

Het opschrift van boek III, titel XX, hoofdstuk V van hetzelfde wetboek wordt aangevuld als volgt: «en vertrekpunt».

claration, le délai est prolongé d'une année après la notification écrite.

§8. Lorsqu'une action en garantie ou de recours, qui ne naît pas seulement du paiement de l'obligation pour laquelle la garantie est demandée ou le recours introduit, se prescrit dans les trois mois de l'introduction de la demande pour laquelle la garantie est requise ou le recours est introduit, le délai est prolongé de trois mois après l'introduction de cette demande.

§9. Dans les cas où il est plus important que le plus bref des délais applicables, le délai de prolongation est ramené à ce délai.

§10. Les dispositions des §§ 1 à 8 sont impératives.

Les parties peuvent convenir de causes de prolongation supplémentaires.»

Art.14

Dans le livre III, titre X, chapitre IV, section 2, du même Code, sont abrogés:

A) les articles 2252 et 2253;

B) l'article 2254, remplacé par la loi du 14 juillet 1976;

C) les mesures transitoires des articles 2255 et 2256, insérées par la loi du 14 juillet 1976;

D) les articles 2257 à 2259.

Art. 15

Dans le livre III, titre XX, chapitre IV, du même Code, il est inséré, sous une section 3 (nouvelle) intitulée «Disposition générale», un article 2259bis, libellé comme suit:

«Art. 2259bis. Les dispositions du présent chapitre s'appliquent à toutes les formes de prescription et de déchéance d'actions ou de pouvoirs patrimoniaux résultant de l'expiration d'un délai, réglées par d'autres dispositions légales ou contractuelles, pour autant qu'il n'y soit pas explicitement dérogé.»

Art. 16

L'intitulé du livre III, titre XX, chapitre V, du même Code est complété par les mots «et du point de départ de la prescription».

Art. 17

Een artikel 2261bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Alle vermogensrechtelijke aanspraken, zowel zakelijke als persoonlijke, alsmede elke bevoegdheid tot nietigverklaring van een vermogensrechtelijke rechtshandeling, verjaren door verloop van dertig jaren te rekenen van het feit waaruit de aanspraak is ontstaan.

Eenmaal de aanspraakgerechtigde evenwel kennis heeft, dan wel slechts door kennelijke nalatigheid onkundig is gebleven, van:

1° het feit waaruit de aanspraak is ontstaan;

2° de identiteit van de persoon jegens wie hij de aanspraak heeft; en

3° in geval van een aanspraak op schadeherstel, het feit dat het genoemde feit schade veroorzaakt die niet als onbeduidend kan worden beschouwd,

verjaart de aanspraak of bevoegdheid ook reeds door verloop van drie jaren vanaf dat tijdstip.

In afwijking van de bepalingen van het eerste lid, geldt voor aanspraken uit een rechterlijke of scheidsrechterlijke uitspraak enkel de termijn van dertig jaar te rekenen vanaf het vonnis, behalve voor hetgeen ingevolge de uitspraak per jaar of per kortere termijn betaalbaar is.

Door de erkenning van enig voorbehoud door een in kracht van gewijsde gegane beslissing wordt de burgerlijke vordering betreffende het voorwerp van dat voorbehoud gestuit.»

Art. 18

Een artikel 2261ter, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2261ter. Partijen kunnen overeenkomen dat de verjaringstermijnen worden ingekort, tenzij deze inkorting kennelijk onredelijk zou zijn.»

Art. 19

Een artikel 2261quater, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2261quater. Het vertrekpunt van de verjaring kan niet bij overeenkomst worden vervroegd.»

Art. 17

Un article 2261bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2261bis. Toutes les actions patrimoniales, tant réelles que personnelles, ainsi que tout pouvoir d'annuler un acte juridique d'ordre patrimonial se prescrivent par trente ans à partir du fait générateur de la revendication.

Toutefois, dès l'instant où le titulaire a connaissance ou qu'il est resté, par sa seule négligence manifeste, dans l'ignorance:

1° du fait générateur de l'action;

2° de l'identité de la personne contre laquelle il détiend l'action; et

3° dans le cas d'une action en réparation d'un dommage, de ce que le fait précité est générateur d'un dommage qui ne peut être considéré comme négligeable,

la revendication ou le pouvoir se prescrit également par trois ans à partir de ce moment.

Par dérogation aux dispositions de l'alinéa 1er, les actions découlant d'une décision judiciaire ou arbitrale se prescrivent uniquement par trente ans à partir du jugement, sauf pour ce qui est payable par année ou à des termes périodiques plus courts en vertu du prononcé.

L'admission de réserves par une décision passée en force de chose jugée interrompt l'action civile portant sur leur objet.»

Art. 18

Un article 2261ter, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2261ter. Les parties peuvent convenir d'abréger les délais de prescription, pour autant que cette réduction ne soit pas manifestement déraisonnable.»

Art. 19

Un article 2261quater, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2261quater. Le point de départ de la prescription ne peut être avancé par contrat.»

Art. 20

Het opschrift van boek III, titel XX, hoofdstuk V, afdeling II van hetzelfde wetboek wordt vervangen door het volgende opschrift:

«Afdeling II. Nadere bepaling van het vertrekpunt van de verjaring».

Art. 21

Artikel 2262 van hetzelfde wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 2262. In afwijking van artikel 2261bis loopt de verjaring, in geval het ontstaan van de aanspraak door bedrog verborgen wordt gehouden, eerst vanaf het tijdstip waarop de aanspraakgerechtigde daadwerkelijk kennis heeft van de aanspraak.

In geval van nietigverklaring van een rechtshandeling wegens geweld loopt de verjaring eerst vanaf het tijdstip waarop dit geweld heeft opgehouden, en in geval van bedrog, vanaf het tijdstip waarop dit bedrog is ontdekt.».

Art. 22

Een artikel 2262bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2262bis. Voor aanspraken van personen die onbekwaam zijn of bijgestaan worden door een bewindvoerder, dient de kennis, de kennelijke nalatigheid of het ophouden van het geweld aanwezig te zijn in hoofde van de wettelijke vertegenwoordiger of van de bewindvoerder.».

Art. 23

Een artikel 2262ter, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2262ter. Voor de toepassing van artikel 2261bis ontstaat de aanspraak:

1° bij een verbintenis die van een voorwaarde afhangt, wanneer die voorwaarde wordt vervuld;

2° bij een verbintenis tot vrijwaring wegens uitwinning, wanneer de uitwinning heeft plaatsgehad;

3° bij een verbintenis die op een bepaalde dag of bij het verstrijken van een termijn opeisbaar wordt, op die vervalddag of bij het verstrijken van die termijn;

4° bij een verbintenis tot een voortdurende presta-

Art. 20

L'intitulé du Livre II, Titre XX, Chapitre V, Section II du même Code est remplacé par l'intitulé suivant:

«Section II. De la définition du point de départ de la prescription».

Art. 21

L'article 2262 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 2262. Par dérogation à l'article 2261bis, lorsque la naissance de l'action est cachée frauduleusement, la prescription ne court que du moment où le titulaire a effectivement connaissance de l'action.

En cas d'annulation d'un acte juridique pour cause de violence, la prescription ne court que du moment où la violence a cessé et, en cas de dol, que du moment où il a été découvert.»

Art. 22

Un article 2262bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2262bis. Pour les actions de personnes qui sont incapables ou assistées par un administrateur, la connaissance, la négligence manifeste ou la cessation de la violence doit exister dans le chef du représentant légal ou de l'administrateur.»

Art. 23

Un article 2262ter, libellé comme suit, est inséré dans le même Code :

«Art. 2262ter. Pour l'application de l'article 2261bis, l'action naît :

1° en cas d'obligation dépendant d'une condition, lorsque cette condition est remplie;

2° en cas d'obligation en garantie pour éviction, lorsque l'éviction a eu lieu;

3° en cas d'obligation exigible à une date déterminée ou à l'expiration d'un délai, à cette échéance ou à l'expiration de ce délai;

4° en cas obligation de prestation continue, au mo-

tie, op het tijdstip waarop de nakoming van die verbintenis ophoudt;

5° bij een verbintenis tot het waarborgen van duurzaamheid of van eigenschappen gedurende een bepaalde duur, op het tijdstip waarop die eigenschap niet meer aanwezig is;

6° bij de aansprakelijkheid van deskundigen, bij het indienen van hun verslag;

7° bij de aansprakelijkheid van advocaten, bij het beëindigen van hun opdracht;

8° bij de aansprakelijkheid van vertegenwoordigers of bewindvoerders van onbekwamen, bij het doen van rekening en verantwoording;

9° bij aanspraken tegen vereffenaars of tegen personen die bij ontstentenis van vereffenaars als zodanig worden beschouwd, bij de voorgeschreven bekendmaking van de afsluiting van de vereffening.»

Art. 24

Een artikel 2262quater, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2262quater. § 1. Bij een verbintenis tot nakoming na onbepaalde tijd, waaronder ook die tot het teruggeven van in bruikleen of in bewaring genomen goederen of stukken voor onbepaalde tijd, loopt de driejarige termijn van artikel 2261bis, tweede lid, dan wel de eenjarige termijn van artikel 2271, vanaf de dag waarop de schuldeiser heeft meegedeeld nakoming op te eisen, dan wel de dag waarop de schuldenaar heeft meegedeeld niet te zullen nakomen, en de dertigjarige termijn van artikel 2261bis, eerste lid, vanaf de dag waartegen de opeising op zijn vroegst mogelijk was.

§ 2. Bij de aansprakelijkheid voor het bewaren van stukken door rechters, gerechtsdeurwaarders, advocaten en deskundigen loopt de driejarige verjaringstermijn van artikel 2261bis, tweede lid, vanaf:

1° het wijzen van de eindbeslissing voor het bewaren van stukken door rechters;

2° de uitvoering van de opdracht of de berekening van de akte voor het bewaren van stukken door gerechtsdeurwaarders;

3° het beëindigen van hun opdracht voor het bewaren van stukken door advocaten;

4° het indienen van hun verslag voor het bewaren van stukken door deskundigen.

De termijn loopt in deze gevallen, ongeacht de kennisname van de aanspraak door de gerechtigde,

ment où l'exécution de cette obligation prend fin;

5° en cas d'obligation de garantir la durabilité ou les caractéristiques pendant une durée déterminée, au moment où cette caractéristique n'est plus présente;

6° à l'égard de la responsabilité des experts, au moment où ceux-ci déposent leur rapport;

7° à l'égard de la responsabilité des avocats, au moment où ceux-ci achèvent leur mission;

8° à l'égard de la responsabilité des représentants ou administrateurs d'incapables, lors de la reddition de comptes;

9° à l'égard des liquidateurs ou, à défaut de liquidateurs, à l'égard des personnes considérées comme telles, lors de la publication prescrite de la clôture de la liquidation.»

Art. 24

Un article 2262quater, libellé comme suit, est inséré dans le même Code :

«Art. 2262quater. § 1. En cas d'obligation d'exécution après une durée indéterminée, y compris celle de restituer des biens ou des pièces prêtes à usage ou déposés pour une durée indéterminée, le délai de trois ans prévu à l'article 2261bis, alinéa 2, ou le délai d'un an prévu à l'article 2271, court à partir du jour où le créancier a notifié qu'il exigeait l'exécution, ou du jour où le débiteur a notifié qu'il n'exécuterait pas, et le délai de trente ans prévu à l'article 2261bis, alinéa 1er, du premier jour où l'exécution a pu être exigée.

§ 2. Pour la responsabilité de la conservation de pièces par les juges, les huissiers de justice, les avocats et les experts, le délai de prescription de trois ans prévu à l'article 2261bis, alinéa 2, court à partir :

1° du prononcé de la décision finale pour la conservation de pièces par les juges;

2° de l'exécution de la mission ou du calcul de l'acte pour la conservation de pièces par les huissiers de justice;

3° de l'achèvement de leur mission pour la conservation de pièces par les avocats;

4° du dépôt de leur rapport pour la conservation de pièces par les experts.

Dans ces cas, le délai court, indépendamment de la connaissance de l'action par le titulaire, à moins que

tenzij deze personen uitdrukkelijk met het bewaren van bepaalde stukken werden belast, in welk geval § 1 van toepassing is.».

Art. 25

Een artikel 2262quinquies, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 2262quinquies. § 1. Bij een schuldvordering op de Staat, een andere overheid of dienst waarop de wetten op de rijkscomptabiliteit van toepassing zijn of een provincie, waarvoor in de begroting een krediet werd vastgelegd, loopt de driejarige termijn van artikel 2261bis, tweede lid, vanaf de eerste januari van het begrotingsjaar dat volgt op het jaar gedurende hetwelk het krediet werd vastgelegd.

Deze termijn wordt gestuit door de op wettelijke of reglementaire wijze bepaalde overlegging van de schuldvordering, door haar ordonnancering en door de uitgifte van een betaalstuk ervoor.

§ 2. De schuldvordering op tegoeden, titels of effecten die de Staat, De Post of de Deposito- en Consignatiekas voor rekening van derden onder zich houdt, verjaart door verloop van dertig jaar. Deze termijn wordt gestuit telkens wanneer de rekening aanleiding geeft tot een verrichting met derden, alsmede door een aanvraag tot teruggave of tot betaling van rente, mits deze geldig werd ingediend en gegrond wordt bevonden.

De schuldvorderingen welke door middel van die sommen moeten worden aangezuiverd, verjaren volgens de daarop toepasselijke regels.».

Art. 26

Artikel 2263 van hetzelfde wetboek wordt ondergebracht in een nieuwe afdeling IIbis, met het volgende opschrift:

«Afdeling IIbis. Recht op een nieuwe titel».

Art. 27

Artikel 2264 van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

Art. 28

Artikel 2270 van hetzelfde wetboek wordt opgeheven.

ces personnes aient été expressément chargées de la conservation de certaines pièces, auquel cas l'alinéa 1er est d'application.»

Art. 25

Un article 2262quinquies, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2262quinquies. § 1er. Pour une créance sur l'Etat, sur un autre pouvoir public ou service régi par les lois sur la comptabilité de l'Etat, ou sur une province, pour laquelle un crédit a été engagé au budget, le délai de trois ans prévu à l'article 2261bis, alinéa 2, court à partir du 1er janvier de l'année budgétaire suivant l'année au cours de laquelle le crédit a été engagé.

Ce délai est interrompu par la production de la créance selon les modalités fixées par la loi ou le règlement, par son ordonnancement et par l'émission d'un document de paiement y afférent.

§ 2. La créance sur des avoirs, titres ou valeurs détenus par l'Etat, La Poste ou la Caisse des dépôts et consignations pour le compte de tiers, est prescrite par trente ans. Ce délai est interrompu chaque fois que le compte donne lieu à une opération associant des tiers, ainsi que par une demande en restitution ou en paiement d'intérêts, à condition que celle-ci ait été valablement introduite et reconnue fondée.

Les créances devant être apurées à l'aide de ces sommes se prescrivent selon les règles applicables en la matière.».

Art. 26

L'article 2263 du même Code est repris dans une section IIbis, portant l'intitulé suivant:

«Section IIbis. Droit à un nouveau titre».

Art. 27

L'article 2264 du même Code est abrogé.

Art. 28

L'article 2270 du même Code est abrogé.

Art. 29

Het opschrift van boek III, titel XX, hoofdstuk V, afdeling IV wordt vervangen door het volgende opschrift:

«Afdeling IV. Eenjarige verjaring».

Art. 30

Artikel 2271 van hetzelfde wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 2271. Met behoud van de dertigjarige verjaring van artikel 2261bis, eerste lid, en in voorkomend geval de bepalingen van de artikelen 2262ter en 2262quater, § 1, wordt de driejarige verjaringstermijn van artikel 2261bis, tweede lid, vervangen door een eenjarige termijn voor de volgende aanspraken en bevoegdheden:

1° aanspraken op schadevergoeding en bevoegdheden tot nietigverklaring in de gevallen, bedoeld in artikel 224 en artikel 1422, waarbij deze termijn begint te lopen op het tijdstip, bepaald in artikel 2261bis, tweede lid; in deze gevallen kan de verjaarde aanspraak of bevoegdheid ook niet meer bij wijze van verweer worden opgeworpen;

2° aanspraken van de verkoper tot aanvulling van de prijs en van de koper tot vermindering van de prijs of ontbinding van de overeenkomst in de gevallen, bedoeld in de artikelen 1617 tot 1620 en bevoegdheden tot nietigverklaring wegens benadeling in het geval bedoeld in artikel 1674, waarbij deze termijn begint te lopen op het tijdstip, bepaald in artikel 2261bis, tweede lid; in deze gevallen kan de verjaarde aanspraak ook niet meer bij wijze van verweer worden opgeworpen;

3° aanspraken wegens gebreken van een geleverde zaak, werk of dienst, waarbij deze termijn begint te lopen op het ogenblik van de kennisgeving, bedoeld in artikel 1648, dan wel de neerlegging van het verslag van de daarin bedoelde deskundige;

4° aanspraken van hotelhouders en tafelhouders wegens het verschaffen van woning en kost;

5° aanspraken van andere handelaars en ambachtslui wegens leveringen van goederen, werk of diensten aan personen die geen koopman zijn, waarbij deze termijn begint te lopen op het einde van het kalenderjaar waarin de goederen, het werk of de diensten zijn geleverd;

6° aanspraken van verhuurders tot betaling van het bedrag dat volgt uit de aanpassing van de huurprijs aan de kosten van levensonderhoud;

Art. 29

L'intitulé du livre III, titre XX, chapitre V, section IV est remplacé par l'intitulé suivant:

«Section IV. De la prescription annale».

Art. 30

L'article 2271 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 2271. Sans préjudice de la prescription trentenaire prévue à l'article 2261bis, alinéa 1er, et, le cas échéant, des dispositions des articles 2262ter et 2262quater, § 1er, la prescription triennale prévue à l'article 2261bis, alinéa 2, est remplacée par une prescription annale pour les actions et les pouvoirs suivants:

1° les actions en dommages et intérêts et les pouvoirs d'annulation, dans les cas prévus à l'article 224 et à l'article 1422, ce délai courant à partir du moment prévu à l'article 2261bis, alinéa 2; dans ces cas, l'action ou le pouvoir prescrits ne peuvent également plus être opposés par voie d'exception;

2° les actions en supplément de prix de la part du vendeur, et celles en diminution de prix ou en résolution du contrat de la part de l'acquéreur dans les cas visés aux articles 1617 à 1620 et les pouvoirs de rescision pour cause de lésion dans le cas visé à l'article 1674, ce délai courant à partir du moment prévu à l'article 2261bis, alinéa 2; dans ces cas, l'action prescrite ne peut également plus être opposée par voie d'exception;

3° les actions en raison des vices que présente une chose, un ouvrage ou un service, ce délai courant à partir du moment de la notification, visée à l'article 1648, ou du dépôt du rapport de l'expert visé à cet article;

4° les actions des hôteliers et traiteurs, à raison du logement et de la nourriture qu'ils fournissent;

5° les actions d'autres marchands et artisans pour les livraisons de biens, de travaux ou de services aux particuliers non marchands, ce délai courant à partir de l'expiration de l'année civile dans le cours de laquelle les marchandises, les travaux ou les services ont été fournis;

6° les actions des bailleurs pour le paiement du montant résultant de l'adaptation du loyer au coût de la vie;

7° aanspraken van huurders tot teruggave van het teveel betaalde in het geval bedoeld in artikel 1728quater, waarbij deze termijn begint te lopen op het ogenblik van de verzending van het verzoek bedoeld in artikel 1728quater, § 1, eerste lid;

8° aanspraken op vergoedingen die ontstaan door de beëindiging van een huur- of pachtovereenkomst of een overeenkomst van bruikleen of bewaargeving, met inbegrip van vergoedingen wegens verlies of beschadiging van verhuurde, verpachte, in bruikleen gegeven of in bewaring gegeven goederen, alsook vergoedingen wegens verlies of beschadiging van op een andere rechtsgrond terug te geven goederen, waarbij deze termijn in geval van verlies of beschadiging begint te lopen:

a) in geval van beschadiging of gedeeltelijk verlies, op het ogenblik van de kennisgeving, zoals bedoeld in de artikelen 1759, 1887bis en 1934bis, dan wel de neerlegging van het verslag van de daarin bedoelde deskundige;

b) in geval van volledig verlies van de goederen, de dag waarop de goederen hadden moeten worden afgegeven;

9° aanspraken uit een vervoerovereenkomst van goederen of personen, andere dan tot vergoeding van schade veroorzaakt door gevaarlijke stoffen aan boord van het vervoermiddel, waarbij deze termijn begint te lopen:

a) in geval van volledig verlies van goederen, de dag waarop de goederen hadden moeten worden afgegeven, en bij gebreke van zulke termijn, de zestigste dag na de inontvangstneming van de goederen door de vervoerder;

b) in geval van onregelmatige toepassing van het tarief of rekenfouten bij het bepalen van de vervoerkosten en bijkomende kosten, de dag van betaling;

c) in geval van gedeeltelijk verlies of beschadiging, de dag waarop de vervoerder het bezwaar of de kennisgeving bedoeld in artikel 1782, § 2, of een bijzondere wettelijke bepaling schriftelijk afwijst en, in voorkomend geval, de bij de aanmelding gevoegde stukken heeft teruggezonden, dan wel de dag van de kennisgeving van het in artikel 1782, § 2, bedoelde deskundigenverslag of van een soortgelijke vaststelling bepaald bij een bijzondere wettelijke bepaling;

d) in alle andere gevallen, de dag van de aflevering van de goederen of de beëindiging van de reis door de persoon;

10° aanspraken uit een reisovereenkomst waarop de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het con-

7° les actions des preneurs pour le recouvrement des sommes indûment payées dans le cas visé à l'article 1728quater, ce délai courant à partir du moment de l'envoi de la demande visée à l'article 1728quater, §1er, alinéa 1er;

8° les actions d'indemnités qui naissent de l'expiration d'un contrat de louage ou d'un bail à ferme ou d'un contrat de commodat ou de dépôt, à l'inclusion des indemnités pour perte ou endommagement des choses louées, données à ferme, en commodat ou en dépôt, ainsi que les indemnités pour perte ou endommagement de choses à restituer en vertu d'une autre cause, étant entendu qu'en cas de perte ou d'endommagement, ce délai commence à courir :

a) en cas d'endommagement ou de perte partielle, au moment de la notification visée aux articles 1759, 1887bis et 1934bis ou du dépôt du rapport de l'expert visé dans ces articles;

b) en cas de perte totale des biens, le jour où ils auraient dû être remis;

9° les actions résultant d'un contrat de transport de marchandises ou de personnes, autres que pour l'indemnisation de dommages causés par des substances dangereuses à bord du moyen de transport, ce délai commençant à courir :

a) en cas de perte totale des marchandises, le jour où les marchandises auraient dû être remises, et à défaut d'un tel délai, le soixantième jour après la réception des marchandises par le transporteur;

b) en cas d'application irrégulière du tarif ou de fautes de calcul pour la détermination des frais de transport et des frais supplémentaires, le jour du paiement;

c) en cas de perte partielle ou d'endommagement, le jour où le transporteur rejette par écrit la réclamation ou la notification visée à l'article 1782, § 2, ou dans une disposition légale particulière et, le cas échéant, a renvoyé les pièces jointes à la déclaration, ou le jour de la communication du rapport d'expert visé à l'article 1782, § 2, ou d'une constatation similaire prévue par une autre disposition légale particulière;

d) dans tous les autres cas, le jour de la remise des marchandises ou de la fin du voyage de la personne;

10° les actions résultant d'un contrat de voyage soumis aux dispositions de la loi du 16 février 1994 ré-

tract van reisorganisatie en reisbemiddeling van toepassing is, waarbij deze termijn begint te lopen:

a) in geval van tekortkoming in de uitvoering van de overeenkomst door de reisorganisator of reisbemiddelaar, en mits tijdig bezwaar is ingediend overeenkomstig artikel 20 van dezelfde wet van 16 februari 1994, wanneer de reisorganisator of reisbemiddelaar schriftelijk kennis heeft gegeven van zijn beslissing;

b) voor aanspraken op schadevergoeding in geval de reis niet is uitgevoerd ingevolge verbreking of niet-aanvaarding van een wijziging, de dag waarop de reiziger schriftelijk bezwaar heeft ingediend of voorbehoud heeft gemaakt;

c) in alle andere gevallen, op de datum die in de overeenkomst is bepaald voor het einde van de prestatie die aanleiding geeft tot het geschil;

en waarbij steeds aan de overige voorwaarden bedoeld in artikel 2261bis, tweede lid, is voldaan;

11° aanspraken uit een beëindigde arbeidsovereenkomst waarop de arbeidsovereenkomstenwet van 3 juli 1978 van toepassing is, in die zin dat, zodra de overeenkomst is beëindigd, de termijn van drie jaar wordt ingekort tot een termijn van een jaar, die begint te lopen op het tijdstip bepaald in artikel 2261bis, tweede lid;

12° aanspraken uit een beëindigde handelsagentuurovereenkomst waarop de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst van toepassing is, in die zin dat, zodra de overeenkomst is beëindigd, de termijn van drie jaar wordt ingekort tot een termijn van een jaar, die begint te lopen op het tijdstip bepaald in artikel 2261bis, tweede lid;

13° aanspraken op een vergoeding, bedoeld in de artikelen 3 tot 5 van de wet van 16 mei 1990 tot erfregeling van de kleine nalatenschappen, waarbij deze termijn begint te lopen op het tijdstip van de verkoop, de ontruiming van de woning of de staking van het bedrijf dat er aanleiding toe geeft; in deze gevallen kan de verjaarde aanspraak ook niet meer bij wijze van verweer worden opgeworpen.

In de gevallen bedoeld in het eerste lid, 9°, a), b) en d), wordt de verjaring gestuit door een schriftelijk bezwaar of kennisgeving, mits tijdig en overeenkomstig de daarvoor geldende bepalingen bij de vervoerder ingediend, en begint zij opnieuw te lopen, de dag waarop de vervoerder dit bezwaar schriftelijk afwijst en, in voorkomend geval, de bij de aanmelding gevoegde stukken heeft teruggezonden. In voorkomend geval begint de verjaring eerst opnieuw te lopen, de dag van de kennisgeving van het in artikel 1782, § 2, bedoelde deskundigenverslag of van een soortgelijke vaststelling bepaald door een bijzondere wettelijke bepaling, wanneer dit tijdig is aangevraagd.»

gissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages, ce délai commençant à courir :

a) en cas de défaut dans l'exécution du contrat dans le chef de l'organisateur de voyages ou de l'intermédiaire de voyages, et à condition qu'une réclamation ait été introduite en temps opportun, conformément aux dispositions de l'article 20 de la même loi du 16 février 1994, lorsque l'organisateur de voyages ou l'intermédiaire de voyages a notifié sa décision par écrit;

b) pour les droits à une indemnité dans le cas où le voyage n'a pas eu lieu par suite de rupture ou de non-acceptation d'une modification, le jour où le voyageur a introduit sa réclamation par écrit ou a émis des réserves écrites;

c) dans tous les autres cas, à la date stipulée dans le contrat pour la fin de la prestation qui donne lieu au litige;

les autres conditions visées à l'article 2261bis, alinéa 2e, étant toujours satisfaites;

11° les actions découlant d'un contrat de travail qui a pris fin et auxquelles s'applique la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, en ce sens que, dès la cessation du contrat, le délai de trois ans est ramené à un délai d'un an qui commence à courir à partir de l'instant visé à l'article 2261bis, alinéa 2;

12° les actions découlant d'un contrat d'agence commerciale qui a pris fin et auxquelles s'applique la loi du 13 avril 1995 relative au contrat d'agence commerciale, en ce sens que, dès la cessation du contrat, le délai de trois ans est ramené à un délai d'un an qui commence à courir à partir de l'instant visé à l'article 2261bis, alinéa 2;

13° les actions portant sur une indemnité prévue aux articles 3 à 5 de la loi du 16 mai 1900 sur le régime successoral des petits héritages, ce délai ne commençant à courir qu'à partir de la vente, de l'évacuation de l'habitation ou de la cession de l'exploitation qui y donne lieu; dans ces cas, l'action prescrite ne peut également plus être opposée par voie d'exception.

Dans les cas visés à l'alinéa 1er, 9°, a), b) et d), la prescription est interrompue par une réclamation écrite ou une notification introduite auprès du voiturier en temps utile et conformément aux dispositions applicables en la matière et elle recommence à courir le jour où le voiturier rejette cette réclamation par écrit et, le cas échéant, renvoie les pièces jointes à la déclaration. Le cas échéant, la prescription ne recommence à courir que le jour de la notification de l'expertise visée à l'article 1782, §2, ou d'une constatation analogue prévue par une disposition légale particulière, lorsque celle-ci a été demandée en temps utile.»

Art. 31

Worden opgeheven in boek III, titel XX, hoofdstuk V, afdeling IV van hetzelfde wetboek:

A) artikel 2272, gewijzigd bij de wetten van 1 mei 1913, 5 juli 1963 en 6 augustus 1993;

B) artikel 2273, vervangen bij de wet van 29 december 1983;

C) de artikelen 2274 en 2275;

D) artikel 2276, gewijzigd bij de wet van 5 juli 1963;

E) artikel 2276bis, ingevoegd bij de wet van 8 augustus 1985;

F) artikel 2276ter, ingevoegd bij de wet van 19 februari 1990;

G) artikel 2277;

H) artikel 2277bis, ingevoegd bij de wet van 6 augustus 1993;

I) artikel 2278.

Art. 32.

De artikelen 2279, gewijzigd bij de wet van 22 juni 1953, en 2280 van hetzelfde wetboek worden ondergebracht in een nieuw hoofdstuk VI, met het volgende opschrift:

«Hoofdstuk VI. Bescherming van de bezitter te goeder trouw.».

Hoofdstuk III.

Wijzigingen aan andere titels van het Burgerlijk Wetboek

Art. 33

Artikel 1648 van hetzelfde wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 1648. § 1. Behoudens bedrog van de verkoper verliest de koper het recht om zich te beroepen op koopvernietigende gebreken, indien hij niet binnen een redelijke termijn nadat hij deze heeft ontdekt of had behoren te ontdekken, de verkoper hiervan schriftelijk in kennis stelt, onder opgave van de aard van het gebrek, of de aanstelling van een deskundige vordert.

De termijnen en vormen voor het bezwaar van de koper en het deskundigenonderzoek worden voor bepaalde verkoopovereenkomsten nader bepaald door bijzondere regels.

Art. 31

Sont abrogés, dans le livre III, titre XX, chapitre V, section 4, du même Code:

A) l'article 2272, modifié par les lois du 1er mai 1913, du 5 juillet 1963 et du 6 août 1993;

B) l'article 2273, remplacé par la loi du 29 décembre 1983;

C) les articles 2274 et 2275;

D) l'article 2276, modifié par la loi du 5 juillet 1963;

E) l'article 2276bis, inséré par la loi du 8 août 1985;

F) l'article 2276ter, inséré par la loi du 19 février 1990;

G) l'article 2277;

H) l'article 2277bis, inséré par la loi du 6 août 1993;

I) l'article 2278.

Art. 32

Les articles 2279, modifié par la loi du 22 juin 1953, et 2280 du même Code font l'objet d'un nouveau chapitre VI, portant l'intitulé suivant:

«Chapitre VI. Protection du possesseur de bonne foi.»

Chapitre III.

Modifications apportées à d'autres titres du Code civil.

Art. 33

L'article 1648 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 1648. § 1. Sauf dol de la part du vendeur, l'acheteur perd le droit d'invoquer les vices rédhibitoires, s'il ne les dénonce pas par écrit au vendeur, en en précisant la nature, ou s'il ne demande pas la désignation d'un expert dans un délai raisonnable à partir du moment où il les a constatés ou aurait dû les constater.

Les délais et les formes de cette réclamation et de cette expertise sont précisés par des règles particulières pour certains contrats de vente.

§ 2. Bij gebreken die reeds zichtbaar waren ten tijde van de levering van waren of bewerkte voortbrengselen door kleinhandelaars en nijveraars die rechtstreeks voor het verbruik leveren, bedraagt deze termijn een maand. De termijn wordt gestuit indien wordt overgegaan tot verbetering of herstellingen, doch begint opnieuw te lopen nadat deze verbeteringen of herstellingen zijn gedaan.».

Art. 34

Artikel 1759 van hetzelfde wetboek, opgeheven bij de wet van 20 februari 1991, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

«Art. 1759. Behoudens bedrog van de wederpartij verliest de verhuurder of verpachter het recht om zich te beroepen op de aansprakelijkheid van de huurder of pachter wegens schade aan of gedeeltelijk verlies van het verhuurde of verpachte goed, indien hij niet binnen een redelijke termijn nadat hij deze heeft ontdekt of had behoren te ontdekken, de huurder of pachter hiervan schriftelijk in kennis stelt, onder opgave van de aard van het gebrek, of de aanstelling van een deskundige vordert.».

Art. 35

Artikel 1782 van hetzelfde wetboek, waarvan de tegenwoordige tekst § 1 zal vormen, wordt aangevuld met een § 2, luidend:

«§ 2. Behoudens bedrog van de wederpartij verliest de andere partij het recht om zich te beroepen op de aansprakelijkheid van de vervoerder wegens schade aan of gedeeltelijk verlies van het vervoerde goed, indien hij niet onverwijld nadat hij deze heeft ontdekt of had behoren te ontdekken, bij de vervoerden schriftelijk bezwaar indient, onder opgave van de aard van de schade of het verlies, of de aanstelling van een deskundige vordert.

De termijnen en vormen voor dit bezwaar en dit deskundigenonderzoek worden voor bepaalde vervoerovereenkomsten nader bepaald door bijzondere regels.».

Art. 36

Artikel 1792 van hetzelfde wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 1792. De aannemers en de architecten waarborgen, behoudens overmacht:

1° dat de opgerichte gebouwen niet geheel of gedeeltelijk tenietgaan door gebreken in de bouw, waaron-

§ 2. En cas de vices apparents au moment de la livraison de marchandises ou de produits ouvrésmanufacturés par des détaillants et des industriels fournissant directement à la consommation, ce délai est d'un mois. Le délai est interrompu s'il est procédé à des réfections ou à des réparations, mais recommence à courir après que ces réfections ou réparations sont terminées.»

Art. 34

L'article 1759 du même Code, abrogé par la loi du 20 février 1991, est rétabli dans la formulation suivante:

«Art. 1759. Sauf dol de la part de la partie cocontractante, le bailleur perd le droit d'invoquer la responsabilité du locataire ou du fermier pour le dommage causé à la chose louée ou pour la perte partielle de celle-ci, s'il ne le dénonce pas par écrit au locataire ou fermier, en en précisant la nature, ou s'il ne demande pas la désignation d'un expert dans un délai raisonnable à partir du moment où il l'a constaté ou aurait dû le constater.»

Art. 35

L'article 1782 du même Code, dont le texte actuel devient le § 1er, est complété par un § 2, libellé comme suit:

«§ 2. Sauf dol de la part du voiturier, l'autre partie perd le droit d'invoquer la responsabilité du voiturier quant aux avaries et à la perte partielle du bien transporté si elle n'introduit pas de réclamation écrite auprès du voiturier, en précisant la nature de ces avaries ou de cette perte, ou si elle ne demande pas la désignation d'un expert immédiatement après qu'elle les a constatées ou aurait dû les constater.

Les délais et les formes afférents de cette réclamation et de cette expertise sont précisés par des règles particulières pour certains contrats de transport.»

Art. 36

L'article 1792 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 1792. Les architectes et les entrepreneurs garantissent, sauf cas de force majeure:

1° que les édifices construits ne périssent pas en tout ou en partie par des vices de construction, en ce

der ook begrepen de ongeschiktheid van de grond, gedurende een termijn die, niettegenstaande elk strijdig beding, niet minder dan tien jaar mag bedragen, te rekenen vanaf de keuring;

2° de behoorlijke werking van de uitrusting van het gebouw voor het overige gedurende een termijn die, niettegenstaande elk strijdig beding, niet minder dan twee jaar mag bedragen, te rekenen vanaf de keuring.»

Art. 37

Een artikel 1792bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 1792bis. Behoudens bedrog van de wederpartij verliest de opdrachtgever het recht om zich te beroepen op gebreken in de bouw, ongeacht of zij de stevigheid van het gebouw aantasten of niet, of in een ander werk of dienst, die reeds zichtbaar waren bij de keuring van het werk of de dienst, indien hij niet ten laatste bij de keuring de wederpartij hiervan schriftelijk in kennis stelt, onder opgave van de aard van het gebrek, of daarbij voorbehoud maakt en binnen een redelijke termijn de aanstelling van een deskundige vordert.

Behoudens bedrog van de wederpartij verliest de opdrachtgever na de keuring van het werk of de dienst het recht om zich te beroepen op verborgen gebreken in de bouw, ongeacht of zij de stevigheid van het gebouw aantasten of niet, of in een ander werk of dienst, indien hij niet binnen een redelijke termijn nadat hij deze heeft ontdekt of had behoren te ontdekken, de wederpartij hiervan schriftelijk in kennis stelt, onder opgave van de aard van het gebrek, of de aanstelling van een deskundige vordert.

De termijnen en vormen voor dit bezwaar en dit deskundigenonderzoek worden voor bepaalde aannemingsovereenkomsten nader bepaald door bijzondere regels. Artikel 1648, § 2, is van overeenkomstige toepassing.

Het verlies van het recht door de opdrachtgever doet op zichzelf geen afbreuk aan de aansprakelijkheid van partijen jegens derden.»

Art. 38

Een artikel 1887bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 1887bis. Behoudens bedrog van de ontlener verliest de uitlener het recht om zich te beroepen op de aansprakelijkheid van de lener wegens schade aan of gedeeltelijk verlies van het geleende goed, indien hij niet binnen een redelijke termijn nadat hij deze schade

compris notamment le vice du sol, pendant une période qui, nonobstant toute clause contraire, ne peut être inférieure à dix ans, à compter de leur réception;

2° le bon fonctionnement des autres éléments de l'équipement du bâtiment pendant une durée qui, nonobstant toute clause contraire, ne peut être inférieure à deux ans, à compter de leur réception.»

Art. 37

Un article 1792bis libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 1792bis. Sauf dol de la part du maître de l'ouvrage, l'adjudicateur perd le droit d'invoquer les vices affectant la construction, que ceux-ci portent ou non atteinte à la solidité du bâtiment, ou affectant un autre ouvrage ou service, qui étaient apparents dès la réception de l'ouvrage ou du service, s'il ne les dénonce pas par écrit à la partie cocontractante au plus tard lors de cette réception, en en précisant la nature ou s'il n'émet pas de réserves à cette occasion et ne demande pas la désignation d'un expert.

Sauf dol de la part de la partie cocontractante, le maître de l'ouvrage perd, après la réception de l'ouvrage ou du service, le droit d'invoquer les vices cachés affectant la construction, que ceux-ci portent ou non atteinte à la solidité du bâtiment, ou affectant un autre ouvrage ou service, s'il ne les dénonce pas par écrit à la partie cocontractante, en en précisant la nature, ou s'il ne demande pas la désignation d'un expert dans un délai raisonnable à partir du moment où il les a constatés ou aurait dû les constater.

Les délais et les formes de cette réclamation et de cette expertise sont précisés par des règles particulières pour certains contrats d'entreprise. L'article 1648, § 2, s'applique par analogie.

La perte de ce droit par le maître de l'ouvrage n'exonère nullement les parties de leur responsabilité envers les tiers.»

Art. 38

Un article 1887bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 1887bis. Sauf dol de la part de l'emprunteur, le prêteur perd le droit d'invoquer la responsabilité de l'emprunteur pour le dommage causé au bien emprunté ou la perte partielle de celui-ci, s'il ne le dénonce pas par écrit à l'emprunteur, en en précisant la nature, ou

of dit verlies heeft ontdekt of had behoren te ontdekken, de ontlener hiervan schriftelijk in kennis stelt, onder opgave van de aard van de schade of het verlies, of de aanstelling van een deskundige vordert.».

Art. 39

Een artikel 1934bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 1934bis. Behoudens bedrog van de bewaarnemer verliest de bewaargever of degene die is aangewezen om het in bewaring gegeven goed te ontvangen, het recht om zich te beroepen op de aansprakelijkheid van de bewaarnemer wegens schade aan of gedeeltelijk verlies van het in bewaring gegeven goed, indien hij niet binnen een redelijke termijn nadat hij deze schade of dit verlies heeft ontdekt of had behoren te ontdekken, de bewaarnemer hiervan schriftelijk in kennis stelt, onder opgave van de aard van de schade of het verlies, of de aanstelling van een deskundige vordert.».

Art. 40

In boek III van hetzelfde wetboek wordt, onder een titel XXI (nieuw), met als opschrift «Kennisgeving», een artikel 2281 ingevoegd, luidend:

«Art. 2281. Wanneer een kennisgeving schriftelijk dient te gebeuren om door de kennisgever te kunnen worden ingeroepen, omvat dit ook kennisgevingen per telegram, telex, telefax of andere telecommunicatiemiddelen die resulteren in een schriftelijk stuk aan de zijde van de bestemming.».

Art. 41

Worden opgeheven in hetzelfde wetboek:

- A) artikel 224, § 2, vervangen bij de wet van 14 juli 1976;
- B) artikel 475;
- C) artikel 488bis, j, eerste tot vierde lid, ingevoegd bij de wet van 18 juli 1991;
- D) artikel 1304, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1976;
- E) artikel 1423;
- F) artikel 1622;
- G) artikel 1676;
- H) artikel 1728quater, § 1, derde lid, ingevoegd bij de wet van 29 december 1983;
- I) artikel 28 van de handelshuurwet, vervangen bij de wet van 30 april 1951;
- J) artikel 1907ter, derde lid, vervangen bij de wet van 27 juli 1934.

s'il ne demande pas la désignation d'un expert dans un délai raisonnable après qu'il a constaté ou aurait dû le constater.»

Art. 39

Un article 1934bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 1934bis. Sauf dol de la part du dépositeur, le déposant ou celui qui a été désigné pour recevoir la chose déposée, perd le droit d'invoquer la responsabilité du depositaire pour le dommage causé à la chose déposée ou la perte partielle de celle-ci, s'il ne le dénonce pas par écrit au depositaire, en en précisant la nature, ou s'il ne demande pas la désignation d'un expert dans un délai raisonnable après qu'il l'a constaté ou aurait dû le constater.»

Art. 40

Un article 2281, libellé comme suit, est inséré dans le livre III du même Code, sous un titre XXI (nouveau), intitulé «Notification»:

«Art. 2281. Les notifications qui doivent être écrites pour pouvoir être invoquées par le notifiant englobent également les télégrammes, les télex, les télécopies ou les autres moyens de télécommunication produisant un écrit du côté du destinataire.»

Art. 41

Sont abrogés dans le même Code :

- A) l'article 224, § 2, remplacé par la loi du 14 juillet 1976;
- B) l'article 475;
- C) l'article 488bis, j, alinéas 1er à 4, inséré par la loi du 18 juillet 1991;
- D) l'article 1304, modifié par la loi du 14 juillet 1976;
- E) l'article 1423;
- F) l'article 1622;
- G) l'article 1676;
- H) l'article 1728quater, § 1er, alinéa 3, inséré par la loi du 29 décembre 1983;
- I) l'article 28 de la loi sur les baux commerciaux, remplacée par la loi du 30 avril 1951;
- J) l'article 1907ter, alinéa 3, remplacé par la loi du 27 juillet 1934.

Hoofdstuk IV.

Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek

Art. 42

Artikel 588, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek wordt opgeheven.

Art. 43

Een artikel 589bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 589bis. De voorzitter van de bevoegde recht-bank doet op verzoekschrift of dagvaarding uitspraak op de vorderingen tot aanstelling van een deskundige waarvan sprake in de artikelen 1648, 1759, 1782, § 2, 1792bis, 1887 of 1934bis van het Burgerlijk Wetboek.»

Art. 44

Een artikel 1041bis, luidend als volgt, wordt in hetzelfde wetboek ingevoegd:

«Art. 1041bis. Beschikkingen inzake vorderingen tot aanstelling van een deskundige, waarvan sprake in de artikelen 1648, 1759, 1782, § 2, 1792bis, 1887 of 1934bis van het Burgerlijk Wetboek zijn uitvoerbaar op de minuut.

Verzet kan worden gedaan bij eenvoudig verzoekschrift.»

Hoofdstuk V.

Andere wijzigings- en opheffingsbepalingen

Art. 45

Artikel 26 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, vervangen bij de wet van 30 mei 1961, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 26. De burgerlijke aanspraak volgend uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de aanspraak tot schadevergoeding. Zij kan echter niet verjaren vóór de straffordering.»

Art. 46

In artikel 9 van de wet van 16 mei 1900 tot wijziging van het erfstelsel voor de kleine

Chapitre IV.

Modifications du Code judiciaire

Art. 42

L'article 588, 6°, du Code judiciaire est abrogé.

Art. 43

Un article 589bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 589bis. Le président du tribunal compétent, saisi par voie de requête ou de citation, statue sur les demandes de désignation d'un expert dont question aux articles 1648, 1759, 1782, § 2, 1792bis, 1887 ou 1934bis du Code civil.»

Art. 44

Un article 1041bis, libellé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 1041bis. Les ordonnances relatives à des demandes de désignation d'un expert dont question aux articles 1648, 1759, 1782, § 2, 1792bis, 1887 ou 1934bis du Code civil sont exécutoires sur la minute.

L'opposition peut être formée par simple requête.»

Chapitre V.

Autres dispositions modificatives et abrogatoires

Art. 45

L'article 26 du titre préliminaire du Code de procédure pénale, remplacé par la loi du 30 mai 1961, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 26. L'action civile résultant d'une infraction sera prescrite selon les règles du Code civil ou des lois particulières s'appliquant à l'action en réparation. Elle ne peut toutefois se prescrire avant l'action publique.»

Art. 46

A l'article 9 de la loi du 16 mai 1900 sur le régime successoral des petits héritages, remplacé par la loi

nalatenschappen, vervangen bij de wet van 20 december 1961, worden de woorden «; zij moet op straffe van verval worden ingediend binnen een jaar na de verkoop, de ontruiming van de woning of de staking van het bedrijf dat er aanleiding toe geeft» geschrapt.

Art. 47

In artikel 27, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935 tot samenschakeling van de wetten betreffende de inrichting en de werking van de deposito- en consignatiekas en tot aanbrenging van wijzigingen daarin krachtens de wet van 31 juli 1934, wordt de eerste zin vervangen door de volgende bepaling:

«Op zijn laatst zes maanden vóór de schuldvordering op tegoeden, titels of effecten die de Deposito- en Consignatiekas voor rekening van derden onder zich houdt, verjaart, geeft deze kas bij aangetekende brief bericht aan de gekende rechthebbenden van de naderende verjaring.»

Art. 48

Artikel 16, lid 2, van de Postwet van 26 december 1956, gewijzigd bij de wet van 21 maart 1991, wordt vervangen door het volgende lid:

«De vordering tot afgifte daarvan alsmede van de door de Post gevonden waarden verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek.»

Art. 49

In artikel 8 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de staat en de provinciën, gewijzigd bij de wet van 24 december 1976, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) het eerste lid wordt vervangen door het volgende lid:

«De artikelen 103, 104, 105 en 107 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, zijn toepasselijk op de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de provinciën.»;

B) in het tweede lid, 1°, worden de woorden «artikel 5» vervangen door de woorden «artikel 104 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991».

du 20 décembre 1961, les mots «;elle doit être, à peine de forclusion, introduite dans l'année qui suit la vente, l'évacuation de l'habitation ou la cession de l'exploitation qui y donne lieu» sont supprimés.

Art. 47

A l'article 27, alinéa 1er, de l'arrêté royal n°150 du 18 mars 1935 coordonnant les lois relatives à l'organisation et au fonctionnement de la Caisse des dépôts et consignations et y apportant des modifications en vertu de la loi du 31 juillet 1934, la première phrase est remplacée par la disposition suivante:

«Six mois au plus tard avant que la créance sur des avoirs, titres ou valeurs détenus par la Caisse de dépôts et consignations pour le compte de tiers ne se prescrive, cette Caisse avise par lettre recommandée les ayants droit connus de la prescription imminente.»

Art. 48

L'article 16, alinéa 2, de la loi du 26 décembre 1956 sur le service des postes, modifié par la loi du 21 mars 1991, est remplacé par l'alinéa suivant:

«La demande de remise de ceux-ci ainsi que des valeurs trouvées par la Poste se prescrit selon les règles du Code civil.»

Art. 49

A l'article 8 de la loi du 6 février 1970 relative à la prescription des créances à charge ou au profit de l'Etat et des provinces, modifié par la loi du 24 décembre 1976, sont apportées les modifications suivantes:

A) l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante:

«Les articles 103, 104, 105 et 107 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, sont applicables aux créances à charge ou au profit des provinces.»;

B) à l'alinéa 2, 1°, les mots «l'article 5» sont remplacés par les mots «l'article 104 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991.».

Art. 50

In artikel 6, eerste lid, van de wet van 9 juli 1971 tot regeling van de woningbouw en de verkoop van te bouwen of in aanbouw zijnde woningen, worden de woorden «De artikelen 1792 en 2270 van het Burgerlijk Wetboek zijn» vervangen door de woorden «Artikel 1792 van het Burgerlijk Wetboek is».

Art. 51

In artikel 107 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, worden de woorden «de voorgaande bepalingen» vervangen door de woorden «de verjaringsregels».

Art. 52

In artikel 35 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomsten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) de §§ 1 tot 3 worden opgeheven;

B) in § 4, eerste zin, worden tussen de woorden «wordt» en «gestuit» de woorden «, behalve door de stuitingsgronden van het Burgerlijk Wetboek,».

Art. 53

In artikel 20 van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) het eerste lid wordt aangevuld als volgt: «Bij niet-naleving verliest de reiziger het recht zich op die tekortkoming te beroepen, behoudens bedrog van de tegenpartij.»;

B) het artikel wordt aangevuld met de volgende leden:

«Behoudens bedrog van de tegenpartij, verliest de reiziger het recht zich te beroepen op tekortkomingen die hij niet ter plaatse heeft vastgesteld, indien hij niet binnen één maand nadat hij deze heeft ontdekt of had behoren te ontdekken, bij de wederpartij schriftelijk bezwaar indient, onder opgave van de aard van de tekortkoming.

Behoudens bedrog van de tegenpartij, verliest de reiziger het recht op schadevergoeding voor het niet-uitvoeren van de overeenkomst overeenkomstig arti-

Art. 50

A l'article 6, alinéa 1er, de la loi du 9 juillet 1971 réglementant la construction d'habitations et la vente d'habitations à construire ou en voie de construction, les mots «Les articles 1792 et 2270 du Code civil sont également applicables» sont remplacés par les mots «L'article 1792 du Code civil est également applicable».

Art. 51

A l'article 107 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, les mots «des dispositions qui précèdent» sont remplacés par les mots «des règles de prescription».

Art. 52

A l'article 35 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre, sont apportées les modifications suivantes:

A) les § 1er à 3 sont abrogés;

B) au § 4, la première phrase est précédée par les mots «Outre les motifs d'interruption prévus par le Code civil,».

Art. 53

A l'article 20 de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages, sont apportées les modifications suivantes:

A) l'alinéa 1er est complété par ce qui suit: «S'il n'observe pas ces règles, le voyageur perd le droit d'invoquer ce défaut.»;

B) l'article est complété par les alinéas suivants:

«Sauf dol de la partie cocontractante, le voyageur perd le droit d'invoquer les défauts qu'il n'a pas constatés sur place, s'il ne dépose pas réclamation par écrit auprès de la partie cocontractante dans un délai d'un mois après qu'il les a découverts ou aurait dû les découvrir, en précisant la nature du défaut.

Sauf dol de la partie cocontractante, le voyageur perd le droit à l'indemnisation pour la non-exécution du contrat, prévue à l'article 14, §2, à la suite de la

kel 14, § 2, ingevolge verbreking of niet-aanvaarding van een wijziging, indien hij niet binnen een maand na de verbreking of wijziging bij de wederpartij schriftelijk bezwaar indient of voorbehoud maakt.».

Art. 54

In artikel 174, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 7° en 9°, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, worden de woorden «twee jaar» vervangen door de woorden «drie jaar».

Art. 55

Worden opgeheven:

A) artikel 27 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, vervangen bij de wet van 30 mei 1961;

B) artikel 9 van de Vervoerwet, gewijzigd bij de wet van 6 augustus 1993;

C) de artikelen 193 en 194, eerste tot vierde streepje van de Vennootschappenwet;

D) artikel 32 van de Verzekeringwet, gewijzigd bij de wet van 30 mei 1961;

E) artikel 266, derde en vierde lid, van boek II van het Wetboek van Koophandel, gewijzigd bij de wetten van 28 november 1928 en 11 april 1989;

F) artikel 269 van boek II van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wet van 28 november 1928;

G) artikel 7, lid 1, van de wet van 31 augustus 1891 houdende tarificatie en invordering van de honoraria van de notarissen;

H) artikel 5 van de wet van 1 mei 1913 op het krediet der kleinhandelaars en ambachtslieden en op de interesten wegens vertraagde betaling;

I) hoofdstuk III, dat de artikelen 18 tot 20 omvat, van de wet van 25 oktober 1919 betreffende het in pand geven van een handelszaak, het endossement van de factuur, alsmede de aanvaarding en de keuring van de rechtstreeks voor het verbruik gedane leveringen;

J) de artikelen 25, 26 en 31 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935 tot samenschakeling

résiliation du contrat ou de la non-acceptation d'une modification, s'il ne dépose pas réclamation ou n'émet pas de réserves par écrit auprès de la partie cocontractante dans le mois de la résiliation ou de la modification.

Art. 54

Dans l'article 174, alinéa 1er, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 7° et 9°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, les mots «deux ans» sont chaque fois remplacés par les mots «trois ans».

Art. 55

Sont abrogés:

A) l'article 27 du titre préliminaire du Code de procédure pénale, remplacé par la loi du 30 mai 1961;

B) l'article 9 de la loi du 25 août 1891 portant révision du titre du Code de commerce concernant les contrats de transport, modifié par la loi du 6 août 1993;

C) les articles 193 à 194, premier au quatrième tiret, des lois coordonnées sur les sociétés commerciales;

D) l'article 32 de la loi du 11 juin 1874 sur les assurances, modifiée par la loi du 30 mai 1961;

E) l'article 266, alinéas 3 et 4, du livre II du Code de commerce, modifié par les lois du 28 novembre 1928 et du 11 avril 1989;

F) l'article 269 du livre II du même Code, modifié par la loi du 28 novembre 1928;

G) l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 31 août 1891 portant tarification et recouvrement des honoraires des notaires;

H) l'article 5 de la loi du 1er mai 1913 sur le crédit des petits commerçants et sur les intérêts moratoires;

I) le chapitre III, comprenant les articles 18 à 20, de la loi du 25 octobre 1919 sur la mise en gage du fonds de commerce, l'escompte et le gage de la facture ainsi que l'agrément et l'expertise des fournitures faites directement à la consommation;

J) les articles 25, 26 et 31 de l'arrêté royal N° 150 du 18 mars 1935 coordonnant les lois relatives à l'or-

van de wetten betreffende de inrichting en de werking van de deposito- en consignatiekas en tot aanbrenging van wijzigingen daarin krachtens de wet van 31 juli 1934;

K) artikel 59 van de wet van 5 mei 1936 op de rivierbevrachting;

L) artikel 27, 3°, van de wet van 2 mei 1956 op de postcheque, vervangen bij de wet van 6 februari 1970;

M) de artikelen 1 tot 6 van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de staat en de provinciën;

N) artikel 7 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 24 december 1976;

O) artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, gewijzigd bij de wet van 22 januari 1985;

P) artikel 8, eerste lid, van de wet van 29 augustus 1988 op de erfregeling inzake landbouwbedrijven met het oog op het bevorderen van de continuïteit;

Q) artikel 15, § 1, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen;

R) artikel 30, eerste en tweede lid, van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling;

S) de artikelen 100, 101, 102 en 106 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1994;

T) artikel 26 van de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst.

ganisation et au fonctionnement de la Caisse des dépôts et consignations et y apportant des modifications en vertu de la loi du 31 juillet 1934;

K) l'article 59 de la loi du 5 mai 1936 sur l'affrètement fluvial;

L) l'article 27, 3°, de la loi du 2 mai 1956 sur le chèque postal, remplacé par la loi du 6 février 1970;

M) les articles 1er à 6 de la loi du 6 février 1970 relative à la prescription des créances à charge ou au profit de l'Etat et des provinces;

N) l'article 7 de la même loi, modifié par la loi du 24 décembre 1976;

O) l'article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, modifié par la loi du 22 janvier 1985;

P) l'article 8, alinéa 1er, de la loi du 29 août 1988 relative au régime successoral des exploitations agricoles en vue d'en promouvoir la continuité;

Q) l'article 15, §1er, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs;

R) l'article 30, alinéas 1er et 2, de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages;

S) les articles 100, 101, 102 et 106 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1994;

T) l'article 26 de la loi du 13 avril 1995 relative au contrat d'agence commerciale.

Hoofdstuk VI.

Overgangsbepaling

Art. 56

In de gevallen waarin deze wet een verjaringstermijn inkort of een schorsingsgrond doet vervallen, is deze regel ook van toepassing op de lopende verjaringen, met dien verstande dat de verjaring niet eerder intreedt dan drie jaar na de inwerkingtreding van deze wet, tenzij zij volgens de oude regels eerder zou zijn ingetreden.

In de gevallen waarin deze wet de verjaringstermijn verlengt of het vertrekpunt ervan verlaat, kan dit niet

Chapitre VI.

Disposition transitoire.

Art. 56

Dans les cas où la présente loi abrège un délai de prescription ou abroge un motif de suspension, cette règle est également applicable aux prescriptions en cours, étant entendu que la prescription n'intervient pas avant l'expiration d'un délai de trois ans suivant l'entrée en vigueur de la présente loi, sauf dans le cas où la prescription serait intervenue plus tôt en vertu de l'ancienne réglementation.

Le fait que la présente loi prolonge le délai de

tot gevolg hebben dat een aanspraak die bij de inwerkingtreding ervan is verjaard, opnieuw opeisbaar zou worden.

In de gevallen waarin deze wet de stuitingsgronden verruimt of verlenging invoert, is ze van toepassing op de lopende verjaringen, ook al dateert de stuitingsgrond of verlengingsgrond van voor haar inwerkingtreding. Dit kan echter niet tot gevolg hebben dat een aanspraak die bij de inwerkingtreding ervan is verjaard, opnieuw opeisbaar zou worden.».

VERANTWOORDING

Zie de toelichting bij mijn wetsvoorstel tot wijziging van de wetgeving betreffende de privaatrechtelijke verjaringsregels (*Parl.St.*, Kamer, nr. 1192/1-96/97).

G. BOURGEOIS

prescription ou en retarde le point de départ ne peut avoir pour conséquence de rendre à nouveau exigible une action prescrite au moment de son entrée en vigueur.

Dans les cas où la présente loi étend les motifs d'interruption ou prévoit une prolongation, elle est applicable aux prescriptions en cours, même si le motif d'interruption ou le motif de prolongation est antérieur à son entrée en vigueur. La disposition qui précède ne peut cependant avoir pour conséquence qu'une action prescrite lors de son entrée en vigueur devienne à nouveau exigible.».

JUSTIFICATION

Voir les développements de ma proposition de loi modifiant les règles de prescription en droit privé (*Doc. n° 1192/1 - 96/97*).